

Anmärkningsvärda fynd av småfjärilar (Microlepidoptera) i Sverige 2007

INGVAR SVENSSON

Svensson, I.: Anmärkningsvärda fynd av småfjärilar (Microlepidoptera) i Sverige 2007. [Remarkable records of Microlepidoptera in Sweden during 2007.] – Entomologisk Tidskrift 129 (1): 15-28. Uppsala, Sweden 2008. ISSN 0013-886x.

The series of annual compilations of remarkable records of Microlepidoptera is continued for the 35th year. Especially in the south of Sweden the winter was unusually warm and spring arrived very early and consequently the collecting season started rather well. But July was rainy in the south with new rain records for this month in the western part. Instead July in the middle of the country was dry. Though the second half of the year was unusually warm, many moths were rare or absent and not very many immigrants were seen. This was the 11th warmest year in a row in Sweden and thus far surpassed the warm years in the 1930ies. Six species are reported new to Sweden: *Coleophora sylvaticella* Wood 1892, *Scrobipalpa proclivella* (Fuchs 1886), *Acleris kochiella* (Goeze 1783), *Ancyliis kenneli* Kuznetsov 1962 and *Gravitarmata margarotana* (Heinemann 1863). The most remarkable of them all is the absolutely unexpected find of a female of *Pelecystola fraudulentella* Zeller 1852 in SE Sweden. This species is previously only known from the type specimen captured in Slovenia 1850. At present 1709 species of Microlepidoptera are known from Sweden.

I. Svensson, Vivedalsvägen 10, Österslöv, SE-291 94 Kristianstad, Sweden.

Detta är den 35:e årsrapporten om anmärkningsvärda småfjärilfynd i Sverige. Liksom förut behandlas i ett särskilt avsnitt sådana arter som är särskilt intressanta. Det följs av sedvanliga avsnitt om extragenerationsdjur, immigration liksom ett avsnitt med fortsättning om aktuella lokaler. Förutom vetenskapliga namn används i dessa avsnitt även svenska namn enligt Svensson & Palmqvist (1990). Berättelserna om de olika arterna grundas på insamlarnas egna uppgifter. I ett följande avsnitt förtecknas nya landskapsfynd, inklusive de som nämnts i de föregående avsnitten. Insamlare anges här genom förkortningar enligt ZOO-TAX (Cederholm 1978, 1991). Insamlingsår anges endast för fynd före 2007. En förteckning över insamlare följer därefter.

Rapporten bygger på senaste upplagan av fjärilskatalogen (Svensson et al. 1994). Nu omnämnda arter uppdateras enligt nyare publikationer. Katalogens numrering används i avsnittet

om nya landskapsfynd. Auktorsnamnen utelämnas här.

I Österslöv i Skåne var det mer än 10° varmt den 9 januari, hasseln blommade den 19 januari, första snön för vintern kom först den 20 januari och ingen is på sjön på hela vintern för första gången under mina 55 år i Österslöv, så man kan börja tro på talet om den globala uppvärmningen. (Fast jag minns också de varma åren på 1930-talet i mitt barndomshem i Nordskåne, när primulan blommade i trädgården i januari. De åren följdes sen av fimbulvintrarna på 40-talet). En del björkar hade fått blad som musöron och körsbärsträd började blomma redan den 17 april. Högsommar-temperatur +25° uppmättes på flera håll i Syd-sverige i slutet av april. De första jordgubbarna och majkörsbären kunde jag plocka i trädgården för första gången i slutet av maj, varför detta måste vara den tidigaste våren i mitt nu 88-åriga liv. Allt borde alltså gett en god fjärilsäsong och

många arter uppträdde också rikligt och tidigare än någonsin, men särskilt på eftersommaren och hösten var det magert med fjärilar. Många arter såg jag inte till alls eller bara mera enstaka, och flertalet normala immigranter visade sig inte. Liksom de tre senaste åren saknades minor av flera normalt vanliga arter, särskilt av dvärgmalar på ek, vilket jag tolkat som följdverkningar från de föregående åren och blötan efter juliregenen. I nordligaste Sverige var det tidvis mycket kallt denna vinter och sommaren blev inte heller övervåldigande, men eftersom det var ett udda år berördes nog inte många fjärilsamlare. Flera samlare har lämnat tunnare rapporter än tidigare eller ingen alls. Dock kan sex för landet nya arter noteras: *Pelecystola fraudulentella* Zeller 1852, *Coleophora sylvaticella* Wood 1892, *Scrobipalpa proclivella* (Fuchs 1886), *Acleris kochiella* (Goeze 1783), *Ancylis kenneli* Kuznetsov 1962 and *Gravitar mata margarotana* (Heinemann 1863). Antalet kända småfjärilarter i Sverige uppgår nu till 1709.

Mot bakgrunden av den svaga insamlingssäsongen är det inte oväntat att antalet rapportörer minskat. Tack till alla som haft något att berätta men också till alla dem som försökt men inte hittat något nytt. Hoppas också att de som legat lågt under året kommer igen. Som vanligt bör rapporter för 2008 lämnas till mig omedelbart efter trettondagen för att hinna publiceras före högsäsongen. Det finns nog också fler intressanta småfjärillokaler att fotografera och beskriva och jag välkomnar bidrag.

Intressantare arter

Antispila treitschkiella (F.v.R. 1843), mindre kornellmal, har som väntat etablerat sig på lokalen i Toroslunda på Öland, där den upptäcktes 2006 (Svensson 2007). Bengt Å. Bengtsson insamlade två hanar och en hona 6.VI och ytterligare tre hanar och en hona 19.VI. Att den nu visade sig tre veckor tidigare beror förstås inte minst på den tidiga våren.

Nemophora cupriacella (Hübner 1819), ängsvåddantennmal, skraphåvas vanligen från ängsvådd (*Succisa pratensis*) i juli men ibland även från andra våddarter. Endast honor anträffas, fast arten uppenbarligen beskrivits efter en hane, så det är oklart vad arten egentligen skall heta (Kozlov 2003). Fjärilen känns lätt igen från

den betydligt vanligare *N. minimella*, kärrantennmal, på de förtjockade antennerna. Detta år har arten anmälts från två nya landskap, Halland och Värmland, men den finns förmodligen i fler. Den hittas gärna på mycket små ängsvåddlokaler.

Pelecystola fraudulentella (Zeller 1852). Tillhör familjen Tineidae, men vilken underfamilj är ej klarlagt. Även om välkända lokaler kan bjuda på överraskningar kunde nog ingen ana att det på den "klassiska" lokalen Grytsjön norr om Bäckebo i Småland skulle fångas en mal som skulle sätta experternas pannor i djupa veck. Artbestämningen blev en sensation som gav eko även utanför landets gränser. Detta måste tillhöra ett av de mest spännande småfjärilfynden i Sverige på många år. Den 10 juni ljusfångade Markus Forslund, Hans Karlsson och Mats Lindeborg på den klassiska Grytsjö-lokalen. En obekant mal som Mats samlat in gav till en början inte några större undringar utom att det inte riktigt gick att placera var den hörde hemma. Fjärilen som Mats antog var någon aberration togs till Bengt Åke Bengtsson på Öland för bestämning. Även Bengt Åke ställde sig dock frågande till det egendomliga djuret, och genitaliepreparat på exemplaret, som var en hona, gav inte heller något svar. Både fjärilen och bilder sändes ut till experter i vitt skilda hörn i av världen. Till att börja med var det ingen som kände igen fjärilen och arten verkade otvivelaktigt vara ny för vetenskapen. Till slut kom ett meddelande från Gaden Robinson i London som kände igen fjärilen. Arten hette *Pelecystola fraudulentella* och var tidigare endast känd i ett exemplar, en hane, som togs i Ljubljana i Slovenien av Fischer v. Rösslerstamm 1850. Släktet *Pelecystola* innehåller ett fåtal arter som förekommer i Afrika och Asien. *Fraudulentella* finns inte omnämnd i Karsholt & Razowskis katalog (1996) beroende på, att eftersom inga fler fjärilar påträffats förmodades det att den blivit sammanblandad med tropiskt material och blivit feletikerterad.

För den som känner småfjärilfaunan bra finns det utseendemässigt inte något att förväxla arten med. Enligt samlarens egen tolkning ser den ut som ett mellanting mellan fönsterbomal *Monopis fenestratella* och björkvärml *Semioscopis oculella*. Vingbredden är 18 mm och motsvarar alltså andra halvstora arter i familjen.

Framvingarna är svartbruna och vingfjällen har ett karakteristisk vackert rosa skimmer som inte har någon motsvarighet hos någon annan nordisk malart. Mitt på framvingen ligger tre gula prickar åtföljda av resta svarta fjäll i en linje ut mot spetsen varav en är större än de andra. Även vid framvingens ytterkant där den svänger in till halva bakvingen ligger det några små enstaka, utspridda gula fläckar. Mer om arten kommer att tas upp i en kommande artikel (Lindeborg & Bengtsson in prep.).

Frågan är vad arten har för ekologi och hur den kunnat hålla sig dold så länge. Den borde förekomma i flera länder i Europa med tanke på de långt åtskilda fyndplatserna. Sannolikt lever den på svamp, murket trä eller i fågelbon och dylikt som andra arter i familjen. Som det ser ut är arten mycket sällsynt och förmodligen ljuskygg. Det är antagligen svårt att ljusfånga arten. Kanske är det störst möjlighet att hitta den med rökpust på hålträd, döda träd, svampar etc. Det känns vägat att lämna svenskt namnförslag på en art som vi inte känner ekologin på men Mats och Bengt Åke har enats om att utgå från att arten lever i svamp och föreslår det svenska namnet **skimmersvampmal**.

Nemapogon inconditella (Lucas 1956), heydensvampmal, rapporterar Nils Ryrholm, Mattias Larsson och Glenn Svensson ett exemplar 13-20.VII från Bara, Torup i Skåne på specialferomon, första inlandsfyndet i Sverige. Arten har tidigare endast påträffats i Sverige av Per Benander på Sandhammaren 1954 och av Jan Å. Jonasson på Gotska Sandön 2000. Biotopen är öppen ädellövskog med ett stort inslag grova bokar och mycket död ved. Tidigare fynd i Sverige har varit i tallskog på sandmark.

Nemapogon falstriella (Haas 1881), falstersvampmal, kunde som jag förutspådde i föregående års rapport (Svensson 2007), insamlas på lämpligt feromonpreparat. Ett sådant har Nils Ryrholm fått fram och med hjälp av feromonfällor och medhjälparna Mattias Larsson och Glenn Svensson har han fått in ett 30-tal individer på flera platser på Hallands Väderö i Skåne. Fjärilarna flög i senvuxen, delvis tät, bokskog med många små vindpinade träd rikligt bevuxna med tickor. Arten är sedan tidigare i Sverige endast känd i en handfull exemplar från Öland och östligaste delarna av Småland. På Hallands Vä-

derö hade jag f.ö. själv tänkt prova lampfångst 1989 efter att ha sett en dansk lokal som liknade nordöstra delen av ön, men länsstyrelsen i Kristianstad omintetgjorde detta genom ett några år tidigare utfärdat insamlingsförbud och omöjliga föreskrifter i ett s.k. tillstånd för insamling. Även Mats Lindeborg kunde med hjälp av feromon från Nils insamla arten på nya lokaler. Första nappet fick han i en mycket tät ek/hasselskog någon km norr om byn Lenstad i Torslunda på Öland, där det kom 7 exemplar 13-19.VII och 3 ex. 20-23.VII. I Runsbäck, Torslunda i en glesare, vissa år nötbetad, ek/hasselskog kom 1 ex. 3-6.VIII och hela 10 ex. 7-12.VIII. På fastlandet i Småland kom 2 ex. i ett granplanteringsdominerat område med inslag av gamla stora ekar nära stranden ca 1,5 km sydost om Strömsrums gods vid Ålem. Mats provade feromonet på fler lokaler som såg lämpliga ut, utan att påträffa arten, bl.a. Småland, Värnanäs samt i lövskog i direkt anslutning till Strömsrums gods. På Öland försökte han utan resultat vid Halltorps hage och i ek/hasselskog vid Isgärde, Gillsättra, Gråborg, Kalkstad och Bejershamn. På samma feromon som *falstriella* fick han även mer eller mindre gott om *N. clematella*, alsvampmal, på samtliga lokaler som feromoner sattes ut på. På ett annat feromon fick han *N. wolffiella*, mörk svampmal, på samtliga besökta lokaler. Att *falstriella* är svårfångad på lampa stöds av att Mats i Runsbäck hade feromonerna mindre än 100 m från ljusfällor som lyst konstant sedan 15 år tillbaka utan att han sett arten någon gång under denna tid.

Triaxomasia caprimulgella (Stainton 1851), hålträdsvampmal, rapporterar Nils Ryrholm, Mattias Larsson och Glenn Svensson fem ex. från Hallands Väderö 20.VI-10.VII, Skärälid, 12 ex. 26.VI-24.VII 06 och i Övedskloster, ett ex. 2-9.VII, alla i Skåne, insamlade med hjälp av specialferomon. Dessutom visade sig arten förekomma i krattskogarna uppe på Kullaberg. Arten förekom både i skogar som dominerades av gamla träd av ek och av bok, i något fall även lönn. Fjärilen uppträdde 29.VI-23.VII.06 från Ransvik och Ablahamn i väster till Himmelstorp i öster. Hålträdsvampmalen togs första gången i Sverige på Halland Väderö 1973 (Svensson 1989, med foto) och hade därefter inte observerats i Skåne.

Figur 1. *Pelecystola fraudulentella* Zeller 1852, föreslagen det svenska namnet skimmersvampmal. Denna mytiska och mystiska mal fångade Mats Lindeborg i Grytsjön 10 juni 2007 som ny för Nordeuropa. Detta är det andra exemplaret och den första honan som är känd av vetenskapen för denna art. Fjärilens vingbredd är 18 mm och utseendet och storleken gör att den inte bör kunna förväxlas med någon annan nordisk mal-art. Foto Mats Lindeborg

Pelecystola fraudulentella. The mysterious tineid moth captured by Mats Lindeborg in SE Sweden on the 10th of June as new to northern Europe. This is the second individual and the first female known to science of this remarkable species. Wing span 18 mm.

Figur 2. *Coleophora sylvaticella* Wood 1892, föreslagen det svenska namnet parkfrylesäckmal. - Ett av de exemplar som Jan Å. Jonasson tagit av den för Sverige nya arten i Billdals park utanför Göteborg 10 och 15 juni 2007. Vingbredd 11-12 mm. Skiljes bäst från liknande arter på genitalierna. Foto: Jan Å. Jonasson.

Coleophora sylvaticella. One of the specimens taken by Jan Å. Jonasson of this species new to Sweden at Billdals park outside Gothenburg 10th and 15th June 2007. Wing span 11-12 mm. Most easily separated from similar species by the genitalia.

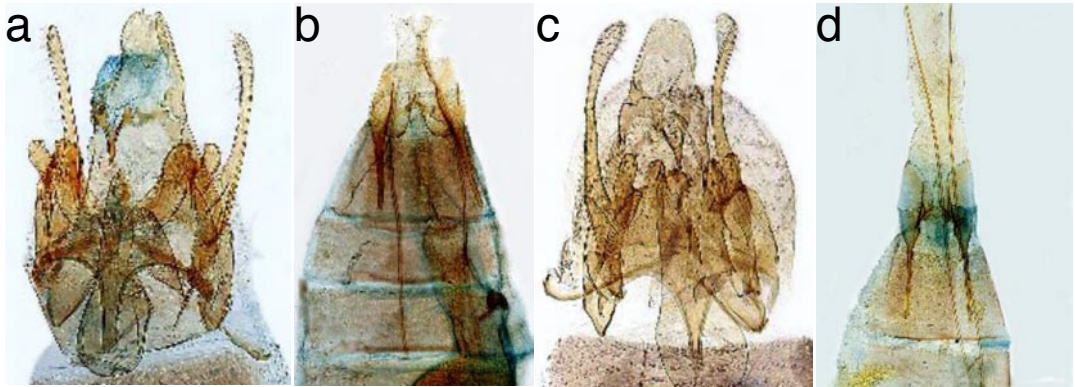
Leucospilapteryx omissella (Stainton 1848), gråbostyltmal, verkar vara på spridning längs kusterna i Sydsverige. Öster om Ystad fanns talrika minor i bladen av gråbo (*Artemisia vulga-*

Figur 3. *Scrobipalpa*-arter. - a) *S. proclivella* (Fuchs 1886), föreslagen det svenska namnet malörtsmåstäm-mal. Denna hane från soptippen i Hamra på Gotland insamlades av mig jämte en hona den 9 juli 2007, ny för Skandinavien. Den kan normalt skiljas från följande art på att framvingarna har rostgula längsstråk och otydligare diskpunkter. Vingbredd 9-10 mm. - b) *S. artemisiella* (Treitschke 1833), ljusryggad småstäm-mal, är ungefär av samma storlek men har framvingar med något ljusare bakkant och ser därför ljusare ut på ryggen, när den sitter med hopslagna vingar. Foto: Ingvar Svensson.

Scrobipalpa species. - a) *S. proclivella*. This male from the garbage dump at Hamra on Gotland was collected together with a female on 9th July 2007, new to Scandinavia. It can normally be separated from the following species by the forewings having ferruginous longitudinal streaks and less distinct discal dots. Wing span 9-10 mm. - b) *S. artemisiella* is of about the same size but has forewings with somewhat lighter dorsum and thus looks paler on the back when it sits with the wings folded.

ris) 22.IX. Clas Källander och Nils Ryrholm fick också många individer av arten i sina ljusfällor i Sandhammarsområdet. Bengt Åke Bengtsson fann åtskilliga minor i Småland vid renings-

Figur 4. Genitalier av *Scrobipalpa*. - a) *S. proclivella*. Hane. De pariga utskotten på vinculum breda och vitt åtskilda av den centrala inskärningen, valver når inte utanför uncus. - b) Hona. Bakre apofyser korta, loberna på vardera sidan ostium breda, signum verkar sitta en bit ut i ductus. - c) *S. artemisiella*. Hane. De pariga utskotten smalare och tätare ihop, valver når just förbi uncus. - d) Hona. Bakre apofyser mycket långa, lobar smala, signum i övergången mellan bursa och ductus. Foto: Bengt Åke Bengtsson.

Genitalia of *Scrobipalpa*. - a) *S. proclivella*. Male. The paired processes of vinculum broad and widely separated by the central incision, valvae do not reach the end of uncus. - b) Female. Posterior apophyses short, the lobes on both sides of ostium broad, signum seems to sit a bit out in ductus. - c) *S. artemisiella*. Male. The paired processes narrower and closer together, valvae just exceeding uncus. - d) Female. Posterior apophyses very long, lobes narrow, signum in the transition between bursa and ductus.

verket i Kalmar 1.X och ännu fler på Öland i Degerhamn och ett halvt dussin andra lokaler i september och oktober.

Ethmia quadrillella (Goeze 1783), lungörtsorgmal, förut kallad *funerella*, är en sällan sedd fjäril, förmodligen för att den flyger inne i mörk skog. Markus Forslund rapporterar ett exemplar från Strömsrum i östra Småland 10.VI och att även Mats Lindeborg tagit den där.

Coleophora spiraeella Rebel 1916, spireasäckmal. Det var väl inte att vänta att arten skulle begränsa sig till Östergötland, där den först upptäcktes 1997. Bengt Å. Bengtsson fann mängder av säckar i Sjöfällan i Hornsö i östra Småland 17.V och där samlade också Peter Koch-Schmidt in säckar 27.V, av vilka ca 80% redan var kläckta. Säckarna satt som vanligt i grenklykor av synbarligen samma spireart som i Östergötland (*Spiraea x rosalba* enligt min bestämning). Den 10.VI fick Bengt en hona på ljus i Lenstad på Öland som måste ha kommit långväga ifrån och 20.X fann han säckar i Färjestaden, så fjärilen verkar sprida sig aktivt. Detta motsägs inte heller av att Jan-Olov Björklund hittade flera säckar sittande i grenklykorna på spireabuskar hemma i sin trädgård i Sollentuna i Uppland i slutet av augusti.

Figur 5. *Acleris kochiella*. (Goeze 1783), föreslagen det svenska namnet almvårvecklare. Denna hane av höstgenerationen, det första nordiska exemplaret, är insamlad av Håkan Elmquist i Sproge på Gotland den 20 augusti 2006. Arten liknar mest *A. literana* och *A. logiana* men har tydligare markerad costalfläck. Vingbredd 18 mm. Foto: Håkan Elmquist.

Acleris kochiella. This male of the autumn generation, the first Nordic specimen, is collected by Håkan Elmquist at Sproge on Gotland on 20th August 2006. The species mostly resembles *A. literana* and *A. logiana* but has more distinct costal blotch. Wing span 18 mm.

Coleophora partitella Zeller 1849, kilstreckad rölleksäckmal, har obegripligt nog endast anträffats på tre vitt skilda svenska lokaler från Blekinge till Västmanland, fast värdväxten förekommer nästan överallt (Svensson 1988). Nu har vi en fjärde uppenbarligen fast lokal för arten. Göran Palmqvist har tillsammans med Håkan Elmquist och Lars Imby tagit ett 10-tal exemplar på Utö skjutfält i Södermanland. Fjärilarna flög i gryningen 29.VI (lokalen, se Svensson 2004). Att fjärilen ser så sällan kan möjligen bero på att den har en ovanligt sen flygtid på natten.

Coleophora sylvaticella Wood 1892 är känd från både Danmark och Norge, varför det var helt följdriktigt när Jan Å. Jonasson nu fann den ny för Sverige i utkanten av Göteborg. Han samlade in 3 exemplar 10.VI och 2 ex. 15.VI i Billdals park, Askim i Västergötland. Fjärilen gör ett ljusst, närmast enfärgat intryck, men kan förväxlas med många andra säckmalar. Framvingarnas grundfärg är blekt halmgul med endast mycket vagt antydda vita längslinjer på främre vinghalvan (Fig. 2). Vingbredd 11-12 mm. De karakteristiska genitalierna avbildas av exempelvis Toll (1952) eller Emmet (1996). Hangenitalierna är lätta att känna igen efter avpensling av bakkroppsspetsen. Biotopen är nedre delen av en sydvänd bergsslutning med gles ek- och tallskog i den ganska opåverkade sydvästligaste delen av Billdals park. Här växer värdväxten vitfryle (*Luzula luzuloides*) enstaka eller i större bestånd inom ett ca 100x400 m stort område. I öster ansluter fyndplatsen till mer parkartad natur med äldre lövskog, ängar och anlagda gräsmattor. Här finns inslag av förvildade trädgårdsväxter och inte minst många ogräs, som från början antas ha inkommit med gräsfrön. Det är högst troligt att även vitfrylet och med den larvsäckar av *sylvaticella* kommit till platsen på samma sätt. Växten finns noterad där redan 1882. I Norge lever fjärilen på storfryle (*L. sylvatica*), som nästan inte finns i Sverige. Som svensk namn föreslår Jan **parkfrylesäckmal**.

Mompha complexa Svensson 1982, nordlig brokmal. Ingen fjäril kläcktes från de minor som insamlats året innan (Svensson 2007), men under exkursion 4.VIII väster om Uppsala i anslutning till svenska entomologmötet fann jag minor i nästan alla blad på en ensam rallarros, så det finns nytt hopp.

Scrobipalpa proclivella (Fuchs 1886) togs redan för 30 år sedan ny för Danmark på Själland och Bornholm och därefter har vi naturligtvis letat efter den i Skåne, men utan resultat. Det var därför en smula oväntat, när jag 9.VII fick in en hane och en hona på soptippen i Hamra på södra Gotland. I öster är den dock känd från Litauen. Lokalen beskrivs nedan. Släktet innehåller många mycket lika arter och *proclivella* kan närmast förväxlas med *artemisiella*, som emellertid har tydligare diskpunkter i framvingarna och rostgula fjäll endast i anslutning till punkterna medan den nya arten har rostgula längsstråk (Fig. 3). Vingbredd 9-10 mm. Genitalierna är klart skilda (Fig. 4). Dessutom lever *artemisiella* vanligen på backtimjan (*Thymus serpyllum*) på torra marker, medan *proclivella* anges leva i bladruddar på malört (*Artemisia absinthium*), som mer är en ruderalväxt. Arten uppges flyga omkring 1 juni och senare delen av juli, överallt sällsynt och lokalt. Det bör vara möjligt att hitta den på fler ställen i södra delen av landet. Som svenskt namn föreslår **malörtsmåstävmal**.

Syncopacma suecicella (Wolff 1958), ginstpalpmal, har inte syntts till på många år, så man kunde befara att den dött ut från landet i och med att värdväxtförekomsterna minskat. I samband med inventeringar i Halland för att rädda kvar ginstfaunan hävade Ronny Lindman ett exemplar på nybrända ytor vid Vessingesjön i Veinge den 10.VI, en månad tidigare än normalt. Jan-Olov Björklund tillsammans med Krister Larsson hävade ytterligare tre fjärilar vid en avslutad grustäkt vid Övragård ävenledes i Veinge den 13.VIII, en mera normal flygtid.

Ditula angustiorana (Haworth 1811), idegranbredvecklare, skrämde Lars Jonsson ut i antal från idegranar (*Taxus*) i Höganäs redan 10.VI och fram till midsommar. Nils Ryrholm, Mattias Larsson och Glenn Svensson fick en fjäril i sina feromonfällor vid Ransvik på Kullaberg 8-15.VII 2006. Dessa är de hittills nordligaste fynden i landet av en art som verkar vara starkt kustbunden.

Acleris kochiella (Goeze 1783). Håkan Elmquist upptäckte först ett år efteråt att han insamlat en hane av denna förut i Norden okända art i den välkända almskogen i Bosarve i Sproge på Gotland 20.VIII.06. Han hade inget minne av fångstättet eftersom fjärilen inte ser särskilt

uppseendeväckande ut. Förmodligen hade den kommit till ljus. Detta exemplar med vingbredd 18 mm som tillhör höstgenerationen (Fig. 5), liknar kanske mest *A. literana*, medan första-generation skall vara ljusare, nästan vit som *A. logiana*. Från båda skiljes den vanligen framför allt på tydligare markerad costalfäck. Hangenitalierna liknar mest *logiana*, men costa på valvan kort och nästan rak. Antalet cornuti i aedeagus kan tydligen variera, här 5 mot vanligen avbildade 4 (jmf. Razowski 2001). Arten är närmast känd från Estland och Lettland och vidare söderut i Europa. Larven anges leva i två generationer på lundalm (*Ulmus carpinifolia*) och fjärilen skall flyga i juni-juli och september-april. Arten är förmodligen bofast på Gotland men svårfunnen. Håkan föreslår det svenska namnet **almvårvecklare**.

Aethes beatricella (Walsingham 1898), odörtblomvecklare, har sannolikt sin bästa förekomst i landet på havsstranden på Hammarsnäs i sydvästligaste Skåne, där den annars något obeständiga värdväxten odört (*Conium maculatum*) växer rikligt. Bert Pettersson kunde bekräfta att arten finns kvar där genom insamling av både hane och hona 1.VII.

Ancylis kenneli Kuznetsov 1962 är sedan länge känd från sydligaste Finland men inte Åland, så det var ändå lite av en överraskning att den kunde finnas i Uppland. Jan Bergsten fick två exemplar vid ljusfångst 21.VI i Lydinge 25 km nordöst om Uppsala i samband med inventering av mångfalden i kraftledningsgator. Fjärilen (Fig. 6) liknar genom framvingarnas form och färg mest *A. paludana* men har hög och kantig basalfäck och saknar svarta punkter i utkanten. Lokalen ligger mitt under kraftledningsgatan från Forsmark precis i söderkanten av den stora transformatorstation som länkar ihop flera ledningsgator i området. Biotopen är både torr och fuktig eftersom den ligger så till i terrängen. Det är en äldre ängs- och betesmark som troligen legat orörd sedan kraftledningen byggdes. Floran är artrik och kalkgynnad med bl.a. toppjungfrulin, rosettjungfrulin och vanligt jungfrulin (*Polygala comosa*, *amarella* och *vulgaris*) sida vid sida. Marken består bl.a. av torvjord med lågvuxen vegetation med små sumphål här och där med torrmarksväxter insprängda emellan. Bergrör (*Calamagrostis epigeios*) och

ängsvädd (*Succisa pratensis*) i mängd, vitmåra (*Galium boreale*) och lågvuxna tuvor med älgört (*Filipendula ulmaria*) finns. Sistnämnda förmodas vara larvens näringsväxt. Fjärilen uppges flyga lokalt men ibland i antal från slutet av maj genom juni. Man kan bara spekulera i om arten är nyinkommen eller har funnits en längre tid på platsen. I Nordens Vecklare (Svensson 2006a) används det svenska namnet **östlig sikelvecklare**.

Gravitarmata margarotana (Heinemann 1863). Arten är uppenbarligen på spridning norrut i Europa och hittades ny för Danmark på Bornholm 2-6.V.2004 (Buhl m.fl. 2005). Vädret på kvällen den 6.V verkade ganska lovande så jag gav mig iväg med bilen på 12-milafärden ner till hemvärnsgården vid Borrby strand som jag visste var lättillgänglig och inte störd av gatlyktor. Hängde ut två kvicksilverlampor i unga talldungar bland sanddynerna. Bland de första fjärilarna som infann sig var en troligen nykläckt hane av den förväntade arten, som satte sig på markdelen av lakanet och lätt hade kunnat bli söndertrampad. Som vanligt på våren föll temperaturen efterhand och flygningen av huvudsakligen sälgflytt avtog, även om ett och annat fortfarande satt på krypvidekissarna. Det var bara att fara hem utan fler *margarotana*. Fjärilen (Fig. 7) är lätt att skilja från andra arter på att de rostgula framvingeteckningarna är fint svartkantade. Vingbredd 19 mm, vilket är aningen större än i litteraturen uppgivna 14-18 mm. Fjärilen är tidig och uppges i utlandet flyga i april-maj. Larven skall leva i kottar av barrträd i juni-augusti, där den även förpuppas. På den svenska lokalen lever den sannolikt på tall (*Pinus silvestris*) och är nog redan bofast. Som svenskt namn används i Nordens Vecklare (Svensson 2006a) **silvergrankottvecklare**.

Oxyptilus distans (Zeller 1841), klofibblefjädermott, har jag i Fjärilkalendern (Svensson 1993) uppgett flyga i en generation från slutet av juli till början av september. Kanske har vi tidigare förbiset första generationen som i utlandet skall flyga i juni eller också har en sådan kommit fram p.g.a. den tidiga våren. Vid ett besök på kvällen den 19.V i ett stort grustag vid Bäckaskogs station i Skåne flög nämligen arten mycket talrikt i den äldsta östra delen. Senare i augusti flög den inte alls lika talrikt på lokalen.

Figur 6. *Ancyliis kenneli* Kuznetsov 1962, i Nordens Vecklare (Svensson 2006) kallad östlig sikelvecklare. - Ny för Skandinavien. Här avbildas ett av de två exemplar Jan Bergsten tog i Lydinge i östra Uppland 21 juni 2007. Fjärilen liknar något *A. paludana* men har bl.a. hög och kantig basalfläck. Vingbredd 14 mm. Foto: Jan Bergsten.

Ancyliis kenneli. New to Scandinavia. Here one of the two specimens Jan Bergsten took at Lydinge in Uppland on 21st June 2007. The moth resembles *A. paludana* a little but has e.g. high and angular basal blotch. Wing span 14 mm.

Platyptilia farfarellus Zeller 1867, korsört-fjädermott. Ett exemplar hävade jag in på kvällen den 21.VII i samma grustag som föregående, endast en halvmil från mitt första fynd (jmf. Svensson 2006). Arten har emellertid varit bofast och årsviss i i sydöstra Skåne sedan 2001 enligt Clas Källander och Nils Ryrholm.

Oncocera semirubella (Scopoli 1763), käringtandmott, rapporterar Jan-Olof Ördén på Sandhammaren i Skåne 18-22.VII och Hans Karlsson samt Per-Eric Betzholtz från spridda lokaler på Öland och själv såg jag den på Gotland. Även om man sällan får tag i några större mängder av den färggranna fjärilen, är den uppenbarligen vida utbredd på lite torrare lokaler och behöver nog inte rapporteras särskilt.

Nephopterix angustella (Hübner 1796), benvedsmott, börjar kanske också snart bli trädig, åtminstone på Öland. Jan-Olof Ördén nämner från Skåne ett exemplar Borrby strand 17-24.VIII och ett ex. Simrishamn 14.VIII och fortfarande är inga larver funna här. Från Öland däremot rapporteras arten av flera samlare från många lokaler och är verkligen etablerad.

Homoeosoma nebulella D&S 1775, molnigt tistelkorgmott, hänger med fortfarande, även om

Figur 7. *Gravitar mata margarotana* (Heinemann 1863), i Nordens Vecklare (Svensson 2006) kallad silvergrankottvecklare. - Denna hane av den för Skandinavien nya arten kom till ljus vid Borrby strand i Skåne 6 maj 2007. Fjärilen är lätt att skilja från andra arter på att de rostgula fläckarna är fint svartkantade. Vingbredd 19 mm. Foto: Ingvar Svensson.

Gravitar mata margarotana. This male of the species new to Scandinavia came to light at Borrby strand in Scania on 6th may 2007. The moth is easily separated from other species by the ferruginous blotches being finely black-bordered. Wing span 19 mm.

Figur 8. Rinkabykärret. Här kom det sista kända svenska exemplaret av linvecklare, *Cochylis epilina* till ljus den 26 augusti 1960. Det finns en fin flora i det lilla kärret, bl.a. humle, *Humulus lupulus* och jolster, *Salix pentandra*. Vinterfoto: Ingvar Svensson

Rinkabykärret. Here the last Swedish specimen of linvecklare, *Cochylis epilina* came to light on 26th August 1960. There is a rich flora in the small fen, e.g. *Humulus lupulus* and *Salix pentandra*.

Figur 9. Grustaget vid Bäckaskogs station, östra delen. Det stora grustaget befinner sig i olika stadier av igenväxning, vilket ger en rik fauna med bl.a. hedblomsterfattigmal, ***Ptocheuusa inopella***, korsörtfjädermott, ***Platyptilia farfarellus***, och talrika klofibblemott, ***Oxyptilus distans***. Vinterfoto: Ingvar Svensson.

The gravel pit at Bäckaskogs station, eastern part. The large gravel pit is in different stages of becoming overgrown with weeds, which gives a rich fauna with e.g. ***Ptocheuusa inopella***, ***Platyptilia farfarellus*** and numerous ***Oxyptilus distans***.

det är tveksamt att arten är bofast. Denna gång har Markus Forslund tagit ett exemplar i Kalmar, Stensberg i Småland 10.VI.

Extragerationsdjur

Endast Per-Eric Betzholtz rapporterar förmodade extragerationsdjur, enstaka *Dioryctria abietella*, grankottmott, i september och början av oktober, *Hypsopygia costalis*, högstjärtmott, 22.VIII-10.IX och *Evergestia extimalis*, molnbrämat senapsmott, 19.IX-16.X, alla från Öland. De ser alltså ut till att ha varit fåtaliga, oväntat med tanke på värmeöverskottet.

Immigration

Liksom föregående år verkar antalet immigranter ha varierat starkt inom olika områden. Hemma i Österslöv visade sig återigen inte en enda migrerande småfjäril. Nattflygmottet (*Nomophila noctuella*), har dock som vanligt visat sig lite varstans i små antal och inte som distinkta migrationer utom i slutet av maj till in i juni. Senare under säsongen har fjärilarna troligen i stor utsträckning kläckts inom landet. Från Skåne rapporterar Clas Källander, Karl Källander, Nils Ryrholm och Jan-Olof Ördén totalt 59 huvudsakligen fällfångade exemplar, det första redan 3.VI och det sista 9-13.X. I Blekinge har Per-Eric Betzholtz fått 4 ex 25.V-11.VI och 16

Figur 10. Kättelvik. Havsstranden med närmaste omgivning är mycket omväxlande med många småfjärilar. Här anträffades för första gången på Gotland strandasterblomvecklare, ***Phalonia affinitana*** den 18 juni 2007. Runt den gamla fiskeboden flög talrikt med sandgräsminerarmalar, ***Elachista consortella***, fällad snedbandvecklare, ***Clepsis consimilana***, och hallonknoppmalar, ***Lampronia corticella***. Foto: Ingvar Svensson.

Kättelvik. The sea shore with its immediate surroundings is very varied with many small moths. Here ***Phalonia affinitana*** was found for the first time on Gotland on 18th June 2007. Around the old fishing shed flew plenty of ***Elachista consortella***, ***Clepsis consimilana*** and ***Lampronia consortella***.

ex. 30.VII-12.VIII. på Utlängan. Från Småland rapporteras endast ett ex. i Kalmar 22.VII av Markus Forslund. Betydligt rikligare har arten varit på Öland, varifrån Jesper Lind, Mats Lindeborg, Markus och Per-Eric rapporterar över 100 ex. Omkring 90 ex. rapporteras från Gotland av Markus, Clas, Karl, Nils, Pavel Bina och Göran Sjöberg. Ett ex. har tagits av Clas och Nils i Uppland, Rådmansö 19.VIII-22.IX.

Tropikärtmott (*Etiella zinckenella*) har Jan-Olof Ördén insamlat i Simrishamn 14.VIII och Borrby strand 17-24.VIII samt Karl, Nils och Pavel i Spraggehusen i sydöstra Skåne 16-24.VIII, vidare Hans Karlsson i N. Möckleby, Dörby på Öland 20-23.VIII och 1-5.IX. Detta har utökad antalet svenska exemplar betydligt. Totalt är nu sju ex. kända. Troligen är fjärilen ännu inte definitivt bosatt här i landet.

Immigrantgräsmott (*Euchromius ocella*) har visat sig igen. I sydöstra Skåne har Jan-Olof tagit ett ex. på Sandhammaren 17-25.VIII samt Clas, Nils och Pavel två ex. i Spraggehusen 16-24.VIII och ett ex. i Örnahusen 20-27.VIII. Även Öland har fått påhälsning. Per-Eric fick in fyra ex. i Kårehamn 12-23.VIII, ett ex. på Kapelludden 13-23.VIII, ett ex. i N. Ålebäck 22.VIII-10.IX och ett ex. i Össby 1-18.IX. Hans fick ett ex. i Ljusfälla hemma i Dörby 20-23.VIII. Och på Gotland har Clas och Nils fått ett ex. i Hamra 29.IX-21.X.

Kungsljasmott (*Anania verbascalis*) har uppträtt så att man kan misstänka att arten blivit bofast. I sydöstra Skåne har Clas, Karl, Nils och Jan-Olof fått in totalt 17 ex. i juli-augusti. På Utlängan i Blekinge har Per-Eric insamlat ett ex. 30.VII-13.VIII. Ett ex. har kommit i Ljusfälla i Småland, Alsterbro 18-25.VIII meddelar Hans. Från spridda lokaler på Öland rapporterar Per-Eric, Hans, Jesper och Mats totalt 27 ex. och från sydligaste Gotland Markus, Clas, Karl, Nils och Pavel 22 exemplar i augusti.

Vandrarängsmott (*Udea ferrugalis*) har förekommit ovanligt sparsamt. Från sydöstra Skåne rapporterar Clas, Karl, Nils, Pavel samt Jan-Olof endast 6 ex. 15.VIII-21.XI och Jesper endast ett ex. från Öland, Solberga 29.IX-26.X.

Totalt tre ex. av vitt sydmott (*Palpita vitrealis*, förut *unionalis*) har Jan-Olof fått in på Sandhammaren 1-8.X, 20.X-6.XI och Borrby strand 1-8.X. Clas och Nils fångade ett ex vid

Sk Spraggehusen 16-24. VIII. Sammanlagt 24 ex. har nu insamlats i landet.

Molnbrämde senapsmott (*Evergestis extimalis*), betmott (*Loxostege sticticalis*) och majs mott (*Ostrinia nubilalis*) har rapporterats från några platser men verkar inte ha uppträtt som immigranter.

Som vanligt har Clas Källander meddelat sina erfarenheter av kålmalen (*Plutella xylostella*). Trots sommarvärmen redan vid månadsskiftet april/maj dröjde det ända till den 23 maj innan den första kålmalen visade sig i Uppsala, Husbyborg. Endast ett djur observerades den första natten, följt av enstaka de följande dyggen. Helgen 26-27.V besökte han Gotland och fann att fjärilen redan var på plats, men även där ganska enstaka. Resten av sommaren fortsatte i samma stil, kålmalen var ständigt närvarande men aldrig i störande antal och inga distinkta storskaliga migrationer förekom. Möjligen skedde en viss inflygning med varma luftmassor i slutet av september. Senast under året, natten 29-30.IX visade sig t.ex. 8 kålmalar vid Kätteviken i Sundre på Gotland. Hos Per Prütz i Landskrona hade kålmalen ett gyllene år med 100-tals exemplar invaderande trädgården.

Aktuella lokaler

Vid vägen mellan Kristianstad och Åhus i Skåne ligger *Rinkabykärret*, en liten sankmark (Fig. 8) som trots att den omges av åkrar har en intressant fauna. Där fick jag 26.VIII.1960 på ljus landets sista beläggsexemplar av linvecklare (*Cochylis epilnana*). Det var helt osannolikt, eftersom inga linodlingar kunde ses i närheten. Kanske det var en kringflygande hona som letade efter en planta att lägga ägg på, eller hade larven levt på platsen på gullris (*Solidago virgaurea*) som också uppges som värdväxt. Vid senaste besöket på lokalen den 24.V.2007 hade jag en god flygning till lampan med ovanliga storfjärilar som brunlinjerat mätarfly (*Colobochyla salicalis*) och streckad strandfly (*Senta flamma*) fast inga ovanliga småfjärilar. Det finns dock förutsättningar också för småfjärilar genom den rika floran med exempelvis humle (*Humulus lupulus*) och jolster (*Salix pentandra*) i den breda kraftledningsgatan som upptar en stor del av området. På grund av mitträcke når man lokalen med bil endast norrifrån på väg 14 genom en liten glugg

i kanträcket just efter bron över järnvägen norr om Rinkaby och bör parkera direkt nedanför vägbanken, eftersom körvägen västerut genom lokalen kan var svårframkomlig vid blöta.

En annan skånsk lokal med stora möjligheter är det stora *grustaget vid Bäckaskogs station*, som ännu inte utsatts för några större återställningsåtgärder. På slänten i östra kanten (Fig. 9) flög på kvällen 19.V.2007 rikligt av klofibblefjädermott (*Oxyptilus distans*) och 21.VII en hane av korsortfjädermott (*Platyptilia farfarellus*), se ovan. På en kulle inne i grustaget växer hedblomster (*Helichrysum arenarium*) och där kunde jag 5.VI skrapa upp en del hedblomsterfattigmal (*Ptocheuusa inopella*). Det finns plats för många nya upptäckter här.

På havsstranden i *Kättelvik*, en halvmil norr om Hoburgen på Gotland, hade jag årets största fångst den 18.VI. Vid fiskeboden (Fig. 10) flög på kvällen ett antal ovanligt väl bibehållna hal-lonknoppmalar (*Lampronia corticella*) och fålad snedbandvecklare (*Clepsis consimilana*). På den torra ängen innanför stranden var den lilla sandgräsminerarmalen (*Elachista consortella*) mycket talrik och där fanns också gott om säckar av stor klintsäckmal (*Coleophora brevipalpella*) under bladen av väddklint (*Centaurea scabiosa*). Över strandaster (*Aster tripolium*) flög en hane av strandasterblomvecklare (*Phalonidia affinitana*), en art som inte anträffats på ön förut. Till lampan bland de små trädgrupperna kom mängder av fjärilar, exempelvis större getapelbrokmal (*Sorhagenia lophyrella*). Både denna och den mindre tvillingarten (*S. rhamniella*) är vanliga bland getapelbuskar på ön. Lokalen när man enkelt från grusvägen från Hoburgen norrut längs stranden. Just innan vägen vänder österut finns en nerfart till en stor parkeringsplan, från vilken en mera tvivelaktig väg går några hundra meter norrut förbi fiskeboden till lövträdsgrupper och en växtrik liten havsvik.

Soptippen i Hamra (Fig. 11) på Gotland visade sig vara en bättre lokal än man kunnat ana. Av höjden att döma över den omgivande ganska plana marken som verkar vara gammalt jordbrukslandskap, har soptippen varit i bruk under årtionden och visar upp en artrik ruderatflora. Här fick jag 9.VII.2007 fast den för Sverige nya arten *Scrobipalpa proclivella*, se ovan. Men det finns mycket annat. Exempelvis kläckte

jag odörtplattmal (*Agonopterix alstroemeriana*) från larver insamlade 8.VII i ett litet odörtstånd (*Conium maculatum*). Väster om soptippen växer rikligt med säfferot (*Seseli libanotis*) och här skulle man i juni kunna leta efter larven till den endast från Sverige kända säfferotplattmalen (*Depressaria nemolella*). Från typlokalen i Hammars verkar den vara försvunnen (Svensson 2007). Till soptippen hittar man genom att köra östra vägen söderut förbi Hamra kyrka, ta till höger mot Sigrajvs och efter någon km till vänster mot Bonsarve. Efter några 100 m ser man infarten och parkeringen och skylten tillträde förbjudet. Det bör inte vara några problem att få lov att samla fjärilar.

Grustaget i Träkumla (Fig. 12), 3 km söder om Visby, öster om och intill väg 142, uppmärksammade coleopterologen Alan Dufberg mig på för länge sedan. Grustaget används alltjämt, men äldre delar befinner sig i olika stadier av igenväxning. Man parkerar lämpligen öster om grustaget under kraftledningsgatan och följer kraftledningen in i grustagets norra del. Här har Bo Olsson 10.VII.2007 tagit tvillingsmåstävmal (*Scrobipalpa diffuella*) (beskrivning Svensson 1999), som lever på binka (*Erigeron*) och oxtungegallmott (*Epascestria pustulalis*), en vacker art som är rätt vanlig på Gotland. Naturligtvis finns här nu malörtskottvecklare (*Eucosma metzneriana*), en art som etablerat sig riktigt i Sverige på några få år.

Sundrealvaret, som omnämndes i föregående rapport (Svensson 2007) har blivit föremål för omfattande röjningsåtgärder med borthuggning av alla buskar och självsådd tall. En egenartad enbuske (Fig. 13) med säkerligen unika arvsanlag har utplånats. Värre är kanske att allt lä för fjärilarna är borta på mycket stor areal. Man kan misstänka att åtgärden är ett förarbete till ett tilltänkt naturreservat med åtföljande diverse förbud, så att en kontroll inte kan ske av hur fjärrilfaunan förändras.

Det ser märkligt nog ut som att våra bästa fjärrillokaler är just grustag, kraftledningsgator, soptippar och militära övningsfält, medan naturreservat ofta är tidigare goda lokaler som mer eller mindre förstörts genom stereotypa skötse-låtgärder. Ofta är naturreservaten inte mycket bättre än det moderna åkerlandskapet, som vi dock behöver för vår matförsörjning. Dessutom

Figur 11. Soptippen i Hamra. Den gamla soptippen hyser en varierad ruderalflora men är uppenbarligen också boplats för den för Skandinavien nya arten *Scrobipalpa proclivella* med normal flygtid omkring 1 juni och senare delen av juli. Vinterfoto: Mats Björck.

The garbage dump at Hamra. The old dump harbours a varied ruderal flora but is obviously also site for *Scrobipalpa proclivella*, a moth new to Scandinavia, reportedly flying around 1st June and the latter part of July.

Figur 12. Grustaget i Träkumla. Här kan man i juli fånga tvillingmåstävmal, *Scrobipalpa diffluella* på gråbinka, *Erigeron acre*, och oxtungegallmott, *Epascestria pustulalis*, förutom mycket annat intressant. Foto: Ingvar Svensson.

The gravel pit at Träkumla. In July you can here collect *Scrobipalpa diffluella* on *Erigeron acre* and oxtungegallmott, *Epascestria pustulalis*, not to mention many other interesting moths.

Figur 13. Sundrealvaret har utsatts för omfattande kalröjning, varefter denna märkliga enbuske inte finns mer. Foto: Ingvar Svensson.

Sundrealvaret. After an extensive total clearing this peculiar juniper is not there any more.

undandrar sig naturreservaten ofta kontinuerlig uppföljning genom att ha insamlingsförbud för insekter. Varför ska vi lägga ut miljarder kronor på naturreservat?

Det nerlagda skjutfältet i Rossholm i Hållnäs, nordöstra Uppland (Fig. 14), har Jan-Olov Björklund funnit vara en lokal rik på växter och fjärilar, exempelvis finsk gullrisfrövecklare (*Eucosma suomiana*), ängsskäreplattmal (*Agonopterix bipunctosa*) och kärrantennmal (*Nemophora minimella*). Militära övningsområden är ofta fjärilslokaler av mycket hög klass och kan blomma upp efter nerläggning. Det gäller att passa på under denna ofta mycket korta period.

Nya landskapsfynd

- 58. *Stigmella assimilella*. Vr (PENS).
- 96. *Ectoedemia longicaudella*. Go (OLBS).
- 100. *E. turbidella*. ÖI (mina BÅBS).
- 123. *Nemophora cupriacella*. Ha (BJOS), Vr (PENS).
- 182b. *Pelecystola fraudulentella* Sm (LTSS).
- 185. *Morophaga choragella*. Hr strykes (GFJS, förbisågs förra året).
- 206a. *Nemapogon falstriella*. Sk (RYRS, Mattias Larsson, Glenn Svensson).
- 209. *Triaxomera parasitella*. Bo (JOJS).
- 246a. *Caloptilia hemidactylella*. Up (KJCS).
- 260. *Parornix finitimella*. Bo (JOJS, PHNS).
- 269. *Leucospilapteryx omissella*. Sm, ÖI (minor BÅBS).
- 282a. *Phyllonorycter heringiella*. Go (SVNS).
- 293. *P. strigulatella*. ÖI (BÅBS).
- 309. *P. trifasciella*. Vg (JOJS).

Figur 14. Skjutfältet i Rossholm. Efter nerläggning har temporärt utvecklats en rik flora och fauna med bl.a. gullrisfrövecklare, *Eucosma suomiana*, ängsskäreplattmal, *Agonopterix bipunctosa*, och kärrantennmal, *Nemophora minimella*. Foto: Jan-Olov Björklund.

The shooting range at Rossholm. After shutting-down a rich flora and fauna has temporarily established with e.g. *Eucosma suomiana*, *Agonopterix bipunctosa* and *Nemophora minimella*.

421. *Ypsolopha sequella*. Me (GFJS 06).
 501. *Agonopterix purpurea*. Sö (PGAS).
 616a. *Coleophora spiraeella*. Sm (säck BÅBS, KSMS), Ö1 (BÅBS), Up (säck BJOS).
 632. *C. fuscocuprella*. Up (säck BJOS, BÅBS, JOHS, PGAS).
 650. *C. ahenella*. Vr (PENS).
 698a. *C. sylvaticella*. Vg (JOJS).
 708. *C. atriplicis*. Bo (JOJS, PHNS).
 711. *C. scabrida*. Ha (BJOS, LNYS).
 740. *C. paripennella*. Vg (JOJS).
 763. *Mompha ochraceella*. Go (OLBS).
 811. *Eulamprotes wilkella*. Vr (PENS).
 910. *Gelechia cuneatella*. Ha (BJOS, LNYS).
 924b. *Scrobipalpa proclivella*. Go (SVNS).
 927. *S. artemisiella*. Vr (PENS).
 957. *Nothris verbascella*. Vr (PENS).
 958. *N. lemnicella*. BI (BZZS).
 983. *Pexicopia mälvella*. Me (KJCS).
 996. *Brachmia lutatella*. Up (BJOS).
 1021. *Syndemis histrionana*. Hs (KJCS).
 1067. *Croesia holmiana*. Vb (KJCS).
 1076a. *Acleris kochiella*. Go (EQTS 06).
 1096. *A. emargana*. Vr (PENS 59).
 1108. *Phalonidia affinitana*. Go (SVNS).
 1121. *Aethes rubigana*. Me strykes (GFJS).
 1193. *Hedya roseomaculana*. Ha (LNYS).
 1219. *Endothenia quadrimaculana*. Me (GFJS 06).
 1229. *Bactra furfurana*. Vr (PENS).
 1232. *Eudemis porphyrana*. Hs (KJCS).
 1242. *Ancylis obtusana*. Ö1 (BÅBS).
 1247a. *A. kenneli*. Up (BJFS).
 1339. *Rhyacionia pinicolana*. Vb (KJCS).
 1341. *R. duplana*. Vr (PENS).
 1345a. *Gravitar mata margarotana*. Sk (SVNS).
 1355. *Pammene obscurana*. Bo (JOJS, PHNS).
 1360. *P. ignorata*. Bo (JOJS 06, PHNS 06).
 1378. *Cydia splendana*. Hs strykes (GFJS).
 1388. *C. pomonella*. Me (GFJS 05).
 1394. *C. inquinatana*. Vr (PENS).
 1466. *Oxyptilus distans*. Go (BJOS).
 1493. *Adaina microdactyla*. Bo (JOJS, PHNS).
 1544. *Numonia marmorea*. Vr (PENS).
 1586. *Schoenobius gigantella*. Hs (KJCS).
 1591. *Calamotropha paludella*. Hs (KJCS).
 1621. *Catoptria verellus*. Gä (KJCS, RYRS).
 1678a. *Sclerocona acutellus*. Ha (Svensson 06, tap-pades bort i förra listan).
 1680. *Perinephele lancealis*. Ha (LNYS), Go (BIPU, KJCS, RYRS, SJNS).

Insamlare

BIPU=Pavel Bina, BJFS=Jan Bergsten, BJOS=Jan-Olov Björklund, BZZS=Per-Eric Betzholtz, BÅBS=Bengt Åke Bengtsson, EQTS=Håkan Elmquist, FOUS=Markus Forslund, GFJS=Östen Gardfjäll, IMBS=Lars Imby, JOHS=Roland Johansson, JOJS=Jan Å. Jonasson, JLJS=Lars Jonsson, KAHS=Hans Karlsson, KJCS=Clas Källander, KJKS=Karl Källander, KSMS=Peter Koch-Schmidt, LJRS=Jesper Lind, LKRS=Krister Larsson, Mattias Larsson, LNYS=Ronny Lindman, LTSS=Mats Lindeborg, OLBS=Bo Olsson, PEBS=Bert Pettersson, PENS=Carl-Åke Pettersson, PGAS=Göran Palmqvist, PHNS=Hans Petersson, PÜZS=Per Prütz, RYRS=Nils Ryrholm. SJNS=Göran Sjöberg, Glenn Svensson, SVNS=Ingvar Svensson, ÖRDS=Jan-Olof Ördén.

Litteratur

Buhl, O., Falck, P., Jørgensen, B., Karsholt, O., Larsen, K. & Vilhelmsen, F. 2005. Fund af småsommerfugle fra Danmark i 2004. – Ent. Meddr. 73: 73-86.

Cederholm, L. 1978. Namnkoder – ett förslag till enhetliga personangivelser inom biologin. – Ent. Tidskr. 99: 135-141.

Cederholm, L. 1991. Svenska Zoolog-listan. – Stencil. Zoologiska Museet i Lund.

Emmet, A. M. 1996. The Moths and Butterflies of Great Britain and Ireland, vol. 3. – Harley Books, Colchester.

Karsholt, O. & Razowski, J. 1996. The Lepidoptera of Europe, a distributional checklist. – Apollo books, Stenstrup.

Kozlov, M. V. 2003. Annotated checklist of the European species of *Nemophora*. – Nota lepid. 26(3/4):115-126.

Razowski, J. 2001. Die Tortriciden Mitteleuropas. – František Slamka, Bratislava.

Svensson, I. 1988. Anmärkningsvärda fynd av Microlepidoptera i Sverige 1987. – Ent. Tidskr. 109: 85-70.

Svensson, I. 1989. Anmärkningsvärda fynd av Microlepidoptera i Sverige 1988. – Ent. Tidskr. 110: 103-108.

Svensson, I. 1993. Fjärilkalender. – Förlag Hans Hellberg, Kista.

Svensson, I. 1999. Anmärkningsvärda fynd av småfjärilar (Microlepidoptera) i Sverige 1998. – Ent. Tidskr. 120: 23-35.

Svensson, I. 2004. Anmärkningsvärda fynd av småfjärilar (Microlepidoptera) i Sverige 2003. – Ent. Tidskr. 125: 43-53.

Svensson, I. 2006. Anmärkningsvärda fynd av småfjärilar (Microlepidoptera) i Sverige 2005. – Ent. Tidskr. 127: 9-20.

Svensson, I. 2006a. Nordens vecklare. The Nordic Tortricidae. – Entomologiska Sällskapet i Lund.

Svensson, I. 2007. Anmärkningsvärda fynd av småfjärilar (Microlepidoptera) i Sverige 2006. – Ent. Tidskr. 128:43-57.

Svensson, I., Elmquist, H., Gustafsson, B., Hellberg, H., Imby, L. & Palmqvist, G. 1994. Catalogus lepidopterorum sueciae. – Naturhistoriska Riksmuseet & Entomologiska föreningen, Stockholm.

Svensson, I. & Palmqvist, G. 1990. Förteckning över svenska fjärilsnamn. – Entomologiska föreningen, Stockholm.

Toll, S. 1952. Rodzina Eupistidae Polski. – Documenta physiogr. Pol. 32.

Rättelser/ Corrections

För boken Svensson, I. 2006. Nordens Vecklare. – Entomologiska sällskapet i Lund.

In the book Svensson, I. 2006. The Nordic Tortricidae. – Entomologiska sällskapet i Lund.

Sidan 108. 362: mong ändras till among.
 Sidan 278. 68 *Acleris* ändras till A.
 Sidan 302. 204 *Apotomis*, 205 A. och 206 A. ändras till H.
 Sidan 304. 212c är 246. *Lobesia abscisana*.
 Sidan 330. 431b är 380. *Cydia aureolana*.

Page 108. 362: mong should be among.
 Page 278. 68 *Acleris* should be changed into A.
 Page 302. 204 *Apotomis*, 205 A. and 206 A. should be changed into H.
 Page 304. 212c is 246. *Lobesia abscisana*.
 Page 330. 431c is 380. *Cydia aureolana*.